

SĂPTĂMÂNA PĂTIMILOR

EDIȚIE SPECIALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul 2 Nr. 5 (11) - 9 aprilie 2015

DENIA SFINTEI ȘI MARI VINERI

După ce Domnul a fost vândut de prietenul și ucenicul Lui cu treizeci de arginți, a fost dus mai întâi la Ana arhiereul. Acesta L-a trimis la Caiafa, care L-a scuipat și L-a lovit peste față; și pe când își bătea joc și râdea de El, a auzit spunându-I-se: „Profetește-ne, cine Te-a lovit!”. Acolo au venit și doi martori mincinoși care au mărturisit că Hristos a spus: „Stricați Templul acesta și în trei zile îl voi ridica!”, precum și că este Fiul lui Dumnezeu. Arhiereul și-a rupt hainele neputând suferi așa-numita de el hulă. Când s-a făcut ziuă L-au dus în pretoriu la Pilat, „și ei n-au intrat, spune Scriptura, ca să nu se spurce, ci să poată mânca Paștile”.

Pilat a ieșit afară și i-a întrebat: „Care este vina Lui?” Și pentru că n-a găsit nici o vină Lui, L-a trimis la Caiafa; iar acesta L-a trimis din nou la Pilat, căci și Pilat se pornise spre uciderea Lui. Pilat a spus: „Luați-L voi și răstigniți-L și după legea voastră judecați-L”. Ei au spus iarăși: „Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni.” Prin aceste cuvinte au ațâțat pe Pilat ca să-L răstignească. Pilat L-a întrebat pe Hristos dacă este împăratul iudeilor. El a mărturisit că este, dar este împărat veșnic: „Împărăția Mea, a spus El, nu este din lumea aceasta!”. Pilat, voind să-L libereze, le-a spus mai întâi că nu-I găsește nici o vină deosebită, apoi le-a propus să libereze pe unul dintre cei închiși. Iudeilor însă le-a fost mai drag Varava decât Iisus. În sfârșit Pilat L-a dat iudeilor, după ce mai întâi L-a biciuit pe Iisus. Este apoi dat soldaților, îmbrăcat cu hlamidă roșie, încununat cu cunună de spini, și în mâini I-au pus trestie. A fost batjocorit de soldați care-I spuneau: „Bucură-te, împăratul iudeilor!”.

Mai trăiau încă; dar când au venit la Iisus și L-au văzut că murise, s-au oprit de a le mai sfărâma. Unul dintre ostași, casă-facăplăcere iudeilor nerecunoscători, a întins sulita și L-a împuns pe Hristos în

SFINTELE PĂTIMIRI ALE MÂNTUITORULUI

În Sfânta și Marea Vineri, se prăznuiesc sfințele și mântuitoarele și înfricoșătoarele Patimi ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru. Se mai face încă pomenire de mărturisirea mântuitoare făcută pe cruce de tâlharul recunoscător, ce a fost răstignit împreună cu El.

coasta dreaptă și îndată a ieșit sânge și apă; apă, pentru ca să se vadă că era om, sânge, pentru ca să se vadă că era mai presus de om. Sau altă explicație: sânge din pricina împărțirii cu dumnezeieștile sfințenii, iar apă din pricina botezului. Aceasta a văzut-o Ioan și a mărturisit-o, și adevărată este mărturia lui.

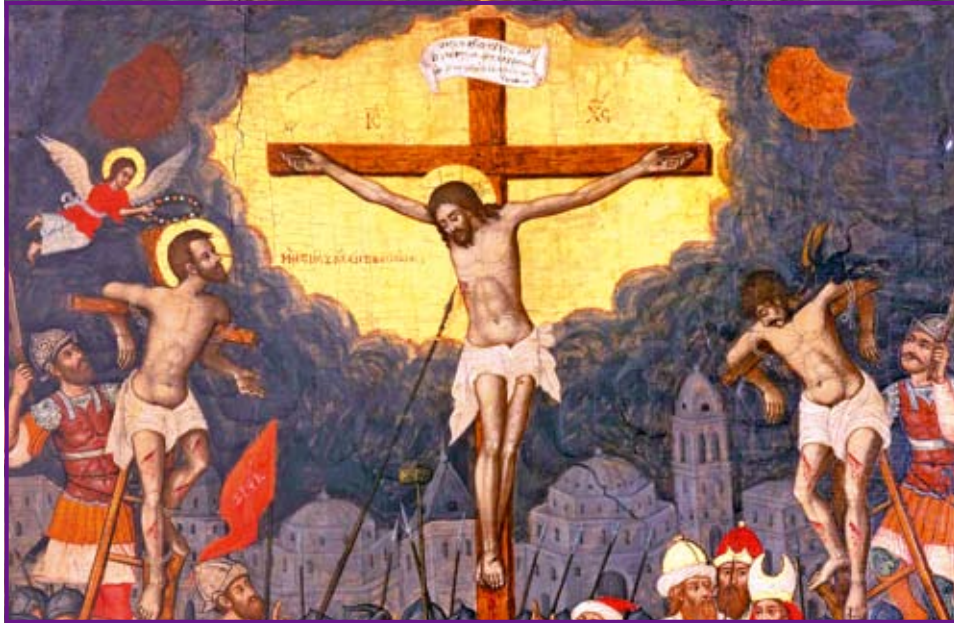
El a fost de față la toate și le-a văzut și ceea ce a văzut a scris. Căci dacă ar fi mințit, n-ar fi scris și cele care par că sunt spre necinstirea învățătorului. Se spune că Ioan fiind de față atunci a strâns din coasta curgătoare de viață într-un vas preasfântul și dumnezeiescul Sânge. După ce s-au săvârșit aceste fapte mai presus de fire, pe înserate, Iosif din Arimateea, ucenic al Lui care se ascunsese ca și ceilalți, s-a dus cu îndrăzneală la Pilat, pe care-l cunoștea, și i-a cerut trupul lui Iisus. Pilat i-a îngăduit să-L ia, iar Iosif, pogorându-L

de pe Cruce, L-a dat jos cu multă evlavie. Pe când se lăsa noaptea, a venit Nicodim, aducând un amestec preparat de multă vreme din smirnă și aloe. L-a înfășurat în giulgiuri, după cum obișnuiau să facă iudeii, și L-au îngropat în apropiere în mormântul săpat în piatră al lui Iosif, unde nu mai fusese îngropat nimeni înainte.

Evanghelistul a amintit de amestecul de aloe și smirnă; aceste mirodenii aveau însușirea de a lipi; și s-a întrebuit amestecul de smirnă și aloe ca să nu se creadă că a fost furat atunci când vor vedea giulgiurile și mahrama lăsate în mormânt. Într-adevăr, cum ar fi fost cu puțință furtul, o dată ce smirnă și aloe nu mai lăsau să se dezlipescă giulgiurile de trup, deoarece se făceau una cu trupul, ca și cum s-ar fi născut o dată cu el? ❖

CELE ȘAPTE GRĂIRI DE PE CRUCE

Un ultim și tainic testament. Mântuitorul Iisus Hristos a suferit nespus cu trupul, a suferit nespus cu sufletul și ne-a lăsat ca învățătură cele șapte cuvinte ale Sale.

Denia din această seară ne înfățișează patimile Mântuitorului, pornind de la prinderea sa în grădina Ghetsimani. Dezbrăcat de ultima slavă omenească, din iubire pentru noi, Domnul suferă batjocura și lovirile, scuipările și ura aruncate în preacinstita față, cununa de spini și insultele, greutatea purtării crucii și palmele ostașilor romani, și mai ales piroanele, atârănarea pe cruce, arșita zilei, setea, potolită cu oțet și fiere.

Și totuși, Golgota devine o școală pe care Mântuitorul o folosește deplin pentru noi. Astăzi medităm împreună cu Sfântul Nicodim Aghioritul, cel ce a dorit a fi ucenic al ocrotitorului nostru Sfântul Paisie de la Neamț, la ceea ce am putea numi testamentul de pe cruce al Domnului nostru Iisus Hristos.

Hristos a pățimit cu bucurie pentru două pricini: 1) pentru că știa că patimile și moartea pe care le primea erau după plăcerile Părintelui ceresc și că ele aveau să aducă eliberarea de păcat, izbăvirea de diavoli și mântuirea multor suferințe; 2) pentru că avea o nespusă dragoste și o nepotolită sete de a împlini toate din dragoste pentru Tatăl și pentru oameni. Și de aceea a zis: „Mi-e sete” (Ioan 19,28).

Ar fi stat pe Cruce nu trei ceasuri, ci până la sfârșitul lumii, fiind gata să sufere cu bucurie nu o moarte, ci mii de morți, dacă cei ce voiau să-L omoare n-ar fi păcătuit.

Ia aminte acum la cele șapte cuvinte pe care le-a grăit Domnul pe Cruce și îți le-a lăsat drept cea din urmă poruncă,

ca să le păzești de-a pururi în inimă și în minte, în toată viața ta pământească. Ele sunt că un ultim și tainic testament pe care Domnul ți-l lasă, pătimind pentru tine.

**Cel dintâi cuvânt de pe cruce:
„Părinte, iartă-le lor că nu știu ce fac”
(Luca 23,34)**

Prin aceasta Domnul își arată nespusa dragoste și neținerea minte de rău. Nu face ca pământul să se despice și să înghită pe răstignitori, ci mai degrabă roagă pe Tatăl să le ierte păcatul și desigur că ar fi fost iertați dacă ar fi crezut și s-ar fi pocăit și n-ar fi rămas în necredință.

Când ai vreun dușman, care te-a nedreptățit sau te-a jignit, sau te-a prigonit de moarte, aleargă la cruce și adu-ți aminte de întâiul cuvânt pe care l-a spus Domnul, iertând pe cei ce-L răstigneau și iartă și tu pe vrăjmaș din toată inima.

**Al doilea cuvânt
este rostit către tâlharul cel bun:
„Amin, zic ție, astăzi vei fi cu mine
în rai” (Luca 23,43)**

Cel mai plăcut cuvânt, prin care Domnul face moștenitor al Raiului pe cel ce mai înainte a fost ucigaș și tâlhar! De câte ori și mulți zic cuvântul pe care l-a spus tâlharul către Hristos: „Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta”! (Luca 23,42), dar nu se învrednicesc să audă și răspunsul lui

SFÂNȚA ȘI MAREEA VINERI

Hristos către tâlhar.

Când se va întâmpla să te pedepsească Dumnezeu cu boli și cu necazuri până la moarte, aleargă la cruce și fă ca bunul și recunoscătorul tâlhar, crezând și mărturisind că pe dreptate și pentru păcatele tale ești pedepsit, cunoscând că este un Dumnezeu, de care sunt conduse toate fapăturile și nimic nu este trecut cu vederea și de aceea proslăvește dreptatea dumnezeiască, care te-a pedepsit pentru folosul tău și nu murmura deloc.

**Al treilea cuvânt este adresat
Maicii Sale și lui Ioan, ucenicul iubit,
care stăteau lângă cruce:
„Femeie, iată Fiul Tău! Apoi spuse
ucenicului: Iată mama ta!”
(Ioan 19,26)**

Prin acest cuvânt, tâlcuiește Teofilact, El se grijește numai de mama Sa – cu toate că erau de față și alte femei, încredințând pe Fecioara, celui feciornelnic, pe cea iubită celui iubit și pe cea curată ucenicului celui curat ca s-o păzească. Și ne învață și pe noi ca să ne îngrijim de părinții noștri până la cea din urmă suflare a lor.

Dacă ai părinți trupești sau duhovnicești bătrâni, aleargă la Cruce și învață din al treilea cuvânt al Domnului să te îngrijești de dânsii și să le dai cele de trebuință pentru viață ca: slujire trupească, cinste, supunere și orice alt ajutor, mai ales când sunt săraci, bolnavi și bătrâni.

**Al patrulea cuvânt:
„Dumnezeul meu, Dumnezeul meu,
pentru ce m-ai părăsit!”
(Matei 27,46; Ps.21,1)**

Grigorie Teologul învață că Domnul, rostind acest cuvânt ne-a închipuit pe noi, primind în persoana Sa părăsirea lui Dumnezeu, pe care a suferit-o firea noastră omenească; după cum a primit și lipsa de minte și greșelile noastre.

Când cineva face față de tine vreo greșeală mare sau mică aleargă la cruce și învață din cuvântul al patrulea al Domnului să ierți greșeala fratelui tău, răbdând cu voie și din dragoste, ca și cum tu ai făcut-o altuia, după cum și Hristos a primit ca fiind ale Sale nepăsarea, neînțelepția și păcatele noastre.

După cum și Apostolii și toți sfinții au luat asupra-le păcatele pe care le făceau atât necredincioșii cât și credincioșii răbdându-le ca pe ale lor.

CELE ȘAPTE GRĂIRI DE PE CRUCE

SFÂNȚA ȘI MAREȚA VINERI

De aceea și Pavel poruncește zicând: „Purtați sarcina unul altuia și așa veți plini legea lui Hristos” (Gal. 6.2).

Al cincilea cuvânt spus de Iisus pe Cruce : „Mi-e sete!” (Ioan 19,28)

Pricinile pentru care Iisus a spus acest cuvânt sunt trei: trupească, sufletească și alegorică. Pricina trupească: Domnul vărsase râu de sudori ca picături de sânge în Grădină; și vărsase mult sânge în grozava biciuire de la răstignire și suferise atâtea dureri și patimi.

Pricina sufletească era că Domnul cu sufletul și cu inima înseta și dorea să sufere pentru mântuirea oamenilor.

Pricina alegorică a setei Domnului era că prin cuvântul: „Mi-e sete” - zice Sf. Chiril al Ierusalimului - că nici un lucru din lumea aceasta nu poate sătura dorința omului; că viața omului se sfârșește, dar setea și dorul lui nu (în Teatron politicon).

Când te luptă patima lăcomiei și pofta de bogăție, de slavă și de plăceri, aleargă la școala Golgotei și învață din al cincilea cuvânt spus de Domnul pe Cruce, să însetezi și să poftesti nu aceste lucruri stricăcioase și trecătoare, care, fiind pieritoare și înșelătoare, nu pot sătura vreodată pofta omului, după cum nici apa zugrăvită nu poate potoli setea celui însetat. Dorește pe Dumnezeu și slava lui Dumnezeu și fericirea care singură-ți poate îndeștula pofta și setea, după cuvântul Psalmistului: „Sătură-mă-voi când mi se va arăta slava Ta” (Ps. 16,17).

Al șaselea cuvânt al Domnului pe Cruce: „Săvârșitu-s-a!” (Ioan 19,30)

Prin acest cuvânt Domnul a arătat că s-au plinit toate poruncile cele despre Dânsul; că s-a sfârșit lucrul și voia Tatălui pentru care venise în lume. Cu cuvântul acesta, Domnul a arătat că s-a sfârșit întruparea și iconomia Sa (opera mântuirii) și că nu mai lipsește nimic: „Toate s-au săvârșit și nu mai rămâne nimic pentru mântuire”, zice sfințitul Teofilact.

Când ești bolnav sau bătrân și vezi că s-a apropiat moartea, aleargă la școala de pe Golgota și învață din al șaselea cuvânt al Domnului, ca să sfârșești toate cele rânduite și să te spovedești cu zdrobire de inimă de toate păcatele făcute din tinerețe și până în ceasul acela. Să ierți din toată inima pe toți

care ți-au greșit cu cuvântul sau cu fapta și să ceri și tu iertare de la toți cei pe care i-ai jignit în vreun chip oarecare. Să-ți faci sfântul Maslu, să te împărtășești cu Sfintele Taine, să-ți scrii testamentul, rânduinte ca din avutul pe care-l ai să se dea și milostenie la săraci, precum poruncește dumnezeiescul Hristostom, care zice că testamentul fiecăruia să aibă în el și numele lui Hristos și al săracilor.

Al șaptelea cuvânt al Domnului pe Cruce: „Părinte, în mâinile Tale îmi dau duhul” (Luca 23,46)

Ah! A murit viața lumii! Ah! și-a dat duhul suflarea îngerilor! Ah, și-a dat suflarea sufletul tuturor! Soare ascunde-ți razele tale; pământule, cutremură-te; pietrelor, despicați-vă; morminte, deschideți-vă; morților înviați; catapeteasmă sfâșie-te de sus până jos și toate făpturile luați parte la nedreapta moarte a Făcătorului vostru!

„Și iată catapeteasma templului s-a rupt în două de sus până jos, mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților celor adormiți au înviat.” (Matei 27,51)

Iar când vei fi aproape să-ți dai sufletul, adu-ți aminte de al șaptelea cuvânt al Domnului și încredințează cu toată umilința și durerea inimii și cu lacrimi sufletul tău în mâinile lui Dumnezeu, zicând cu Sf. Ștefan: „Doamne Iisuse, primește sufletul meu!” (F.Ap 7,59) și cu Fericitul Augustin: „Viața mea, primește sufletul meu!” (Rugăciunea de dragoste, întâia)

Cum ți se pare acum, dar, această școală pe care ți-a deschis-o Iisus pe Golgota? Cum ți se par aceste lecții și

învățăturile pe care ți le-a predat Domnul pe Cruce? Nu sunt minunate, mari și foarte puternice doctorii pentru toate suferințele? Deci când dă peste tine vreo rea întâmplare aleargă la Golgota. Când te apucă vreo patimă aleargă la Golgota. Când te mușcă șerpii cei gânditori, dracii, aleargă la Cruce. Pentru că îndată ce vei vedea pe Cel răstignit și-ți vei aminti de cele șapte învățături pe care El ți le-a dat pe Cruce, îndată te vei vindeca și vei trăi, după cum și evreii mușcați de șerpi în pustie, îndată ce priveau șarpele de aramă se vindecau și nu mai mureau: „Și a făcut Moise un șarpe de aramă și l-a pus ca semn și când un om era mușcat de șarpe dacă privea la șarpele de aramă, trăia.” (Numeri 21,9)

Vezi, omule, ce folos ai de la Școala Golgotei? Vezi ce minunată învățătură ți-a dat Domnul pe Cruce? Rușinează-te dar că până acum ai fost nepăsător și n-ai învățat această de suflet folositoare lecție. Roagă-L să te învrednicească, prin harul Său, să-ți aducă aminte totdeauna de această învățătură și s-o păstrezi în inimă, spre a folosi la nevoie ca să nu mai păcătuiești, zicând cu David: „Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale ca să nu mai greșesc” (Ps. 118,11). Și pentru că Crucea este amvonul cel înalt, de pe care Domnul ți-a vestit învățătura cea mântuitoare, cere-I har să te învrednicească în toate necazurile să-I îmbrățișezi Crucea, ca să afli într-însa scăpare și mângâiere în toate suferințele. Ca să ai ca slavă și laudă în toată viața ta, zicând cu Pavel: „Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume!” (Gal. 6,14) ❖

Părintele Dinu

Sfântul Ioan Gură de Aur CUM ÎI RĂSPUNDEM LA IUBIRE?

SFÂNȚA ȘI MAREA VINERI

Dacă am iubi pe Hristos, precum ar trebui să-L iubim, am ști că este mai rău decât gheena de a supăra pe Cel iubit, și fiindcă nu-L iubim, de aceea nici nu știm mărimea pedepsei. Aceasta este cauza pentru care eu plâng și jelesc, căci ce nu a făcut Dumnezeu ca să fie iubit de noi?

Ce mijloc n-a întrebuințat? Ce n-a trecut cu vederea? L-am batjocorit fără ca El să ne nedreptățească cu ceva, ci din contră, bine făcându-ne și încărcându-ne cu mii de bunătăți; am fugit de El, îndemnându-ne și ispitindu-ne în toate părțile, și nici așa încă nu ne-a pedepsit, ci a alergat însuși El, și ne-a prins fugind, dar noi ne-am smucit din brațele Sale și am trecut în acelea ale diavolului; și nici așa El nu S-a depărtat cu totul de noi, ci a trimis ca să ne roage mulțime de prooroci, de îngeri și de patriarhi, dar noi nu numai că nu am primit solia, dar am și batjocorit pe trimiși.

Dar El nici pentru aceasta nu ne-a urât, ci ca pe niște iubiți disprețuitori, pe toți ne-a ocolit, stând de vorbă cu

Jeremiași Miheia, în cer și pe pământ, nu ca să ne aducă vreo supărare, ci pentru ca să arate motivul celor făcute de El, și împreună cu proorocii chiar El să Se apropie de cei ce-L disprețuiau, gata de a le da lor răspuns, și cerând de a sta pe-ndelele de vorbă cu toți și cu fiecare în parte, ca să poată atrage la El, prin vorbă, chiar și pe cei surzi.

„Poporul Meu!

Ce ți-am făcut și cu ce te-am împovărat? Răspunde-Mi!” (Miheia 6, 3) – și după toate acestea, vai nouă, am ucis pe prooroci, i-am bătut cu pietre și am făcut alte și alte nenumărate rele! Dar ce face El și după toate acestea? N-a mai trimis nici prooroci, nici îngeri, nici patriarhi, ci ni L-a trimis pe Însuși Fiul Său!

Venind Fiul Său, a fost și El omorât; dar nici așa nu I s-a stins dragostea de noi, ci încă mai mult I s-a aprins, căci stăruie necontenit a-i chema pe toți la El, și se roagă, și face totul, chiar și după uciderea Fiului Său, numai ca să-i apropie de El. Pavel strigă, zicând: „În numele lui Hristos, așadar, ne înfățișăm ca mijlocitori, ca și cum Însuși Dumnezeu v-ar îndemna prin noi. Vă rugăm, în numele lui Iisus Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu!” (II Corinteni 5, 6), dar nimic din acestea nu ne-au împăcat.

Lucru minunat că nici așa nu ne-a părăsit, ci stăruie mereu amenințându-ne chiar cu gheena, dar și făgăduindu-ne împărăția cerurilor, ca măcar cu acest mod să ne poată atrage la El, și noi încă suntem nepăsători.

De aceea, iubiților, să-L iubim după cum se cuvine a-L iubi, căci aceasta este plata cea mare, aceasta este împărăția și plăcerea, aceasta mulțumirea, slava și cinstea, aceasta lumina, aceasta fericirea cea mare, pe care cuvântul nu o poate exprima, pe care mintea nu o poate pricepe îndeajuns.

Deci să ne oprim de a ne mai arunca singuri în prăpastie; să ne trezim și, gândindu-ne la toate acestea, să-I înălțăm slavă Lui prin fapte, căci nu-i de ajuns numai prin vorbe, ca astfel să ne bucurăm și noi de slava și puterea Lui, căreia fie cu toții a ne învrednici, prin harul și iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care și cu Care se cuvine slavă Tatălui și Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin. ❖

**Fragmente din
„Omilia a V-a la Epistola către Romani”**

Pe cruce de Vasile Voiculescu

*Iisus murea pe cruce. Sub arșița grozavă
Pălea curata-i frunte ce-o sângerase spinii
Pe stâncile Golgotei tot cerul Palestinei
Părea că varsă lavă.*

*Și chiar în clipa morții hulară cărturarii
Cu fiere oțetită îl adăpau străjerii...
Râdea cu hohot gloata de spasmele durerii
Și-l ocărau tâlharii.*

*Zdrobită, la picioare-i zăcea plângând Maria
Și-adânc zburcea blestemul din inima-i de mamă
Alături Magdalena, în lungă ei maramă,
Țipa văzând urgia.*

*Departa ucenicii priveau fără putere...
N-aveau decât să fugă în lumea cea pribeagă
Cu El se năruise nădejdea lor întregă
Și-s fără mângâiere.*

*Târziu, porni mulțimea în pâlcuri spre cetate
Pe drumurile-nguste cu lespezi pardosite
Trecură fariseii cu fețele smerite
Și bărbile-argintate.*

*Măslini fără de frunze dormeau mocnind pe coaste
În vale, ca-ntr-o păclă, dormea Ierusalimul,
Pe cruce somnul morții dormea de-acum sublimul
Iisus, vegheat de oaste.*

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 10-12 APRILIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Vineri 10 aprilie	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 11 aprilie	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Împărtășirea copiilor
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică
	23 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
Duminică 12 aprilie	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernie Paștilor – „A doua Înviere” Împărtășania copiilor se va face în fiecare zi

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI